

ABSTRAKT

Diplomová práce se zabývá podobami slovinské moderní pohádky v letech 1945-1975 a zkoumá role, které jí její autoři přisuzovali. Práce vychází z předpokladu, že v tomto období existovaly ve slovinské moderní pohádce tři základní autorské přístupy: moderní pohádka ve službách státní ideologie, moderní pohádka jako svobodná fantazijní hra a moderní pohádka s přesahem. Tyto tři role zkoumá na příkladu devíti moderních pohádek, jež vybírá povětšinou z kánonu slovinské literatury pro děti a mládež: *Udarna brigada* (Anton Ingolič), *Zgode in nezgode kraljevskega dvora* (Milan Šega), *Drejček in trije Marsovčki* (Vid Pečjak), *Moj dežnik je lahko balon* (Ela Peroci), *Strah ima velike oči* (Marjan Marinc), *Kosovirja na letěči žlici* (Svetlana Makarovič), *Potovanje v tisočera mesta* (Vitomil Zupan), *Deklica Delfina in lisica Zvitorepka* (Kristina Brenkova) a *Avtomoto mravlje* (Jože Snoj).